

Да жадуваш и да пиеш

След като минете Стресград, трябва да завиете на север, а няколко километра след Грижград - на изток. На кръстовището в голината на Умората карайте по ясно платно и ще попагнете на централната улица в Слаб-

Странен отговор. Но не по-странен от гумите на запъхтия човек, който, ерохнал върху капака на камион с ремарке, гиша така, сякаш току-що е пробягал маратонска дистанция.

- Вие га не сте бутали камиона? - питаме го.

- Да! - отговаря той и покрива лицето си с кислородна маска.

- А защо не използвате газта?

Той възмутено вдига вежди:

- Защото съм шофьор на камион от Слабград.

Надежда за Слабград

град, наречена Мъка. Жителите на града зачитат неговото название.

Те с тъжен поглед и отпуснати рамене, мъкнат товара си като изморен як, който изкачва Хималайските планини. Ако ги попитате за причината на дълбоката им мъка и безучастност, ще ви посочат колите си:

- Вие също бихте се изморили, ако трябваше постоянно да бутате такава кола.

Учужващо е, но са заети именно с това. Полагат огромни усилия, за да бутат колите си, като пъикат и охкат. Подпират ги с рамене и бутат така, че гори подметките им като че ли се забиват в асфалта. Вместо да седят зад волана, те бутат багажника.

Изненадани сме от тази гледка. Какво става тук? Вслушваме се: двигателите работят! Жителите на Слабград палят колите си, пускат двигателя, включват неутрална скорост и тръгват да бутат! Ето, една млада майка бутта колата си към паркинга на супермаркета.

- Някога мислили ли сте да седнете зад волана и да натиснете газта?

- Разбира се! - отговаря мя и докато трие потта от лицето си, продължава: - Когато паля колата, натискам газта, а след това поемам всичко в свои ръце.

А ние сме гостатъчно силни, за да си вършим работата.

Не ни изглежда толкова силен, но не му казваме нищо и тръгваме по-нататък, като не спираме да се удивляваме: "Какви са тези хора? Трябва само да седнат зад волана и да натиснат газта - могат да използват толкова енергия. Но те не обръщат никакво внимание на този потенциал. Кой би искал да живее така?"

Зад багажника

Апостол Павел загава на галатяните сходни въпроси:

"Наистина ли не разбирате? Започнахте да живеете живот от Светия Дух. А сега изведнъж решавате да продължите със собствени усилия. Нима Бог за вас не е повече от начална скорост за вашия гуховен живот, нима силата Му ви трябва само за да започнете нов живот и за нищо друго?"

И в Коринт някои от християните "са бутали своите коли". Апостол Павел ги упреква: "Вие живеете така, сякаш не познавате Бога." Какво говориш, Павле? Та нали са спасени! Нали ги наричаш братя и сестри. Смяташ ги за деца на Бога! Нали са на пътя към небето! Да, те са спасени, но не са ориентирани гуховно. Те са като електрически прибор, който е свързан с електрическата мрежа, но не е включен.

"И аз, братя, не можах да говоря на вас като на гуховни, а като на плътски, като на невръстни в Христос. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да я приемете, а и сега още не можете. Понеже и досега сте плътски; защото докато има между вас завист и разпри, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човеишки?" (I Кор. 3:1-3).

Винаги съм мислил, че има две категории хора: спасени и неспасени. Павел ме поправя, като говори за трета категория: спасени, но не гуховни. Духовният човек се намира под водителството и властта на Светия Дух. Той се старае да живее по гух (Гал. 5:16). За разлика от него плътският пали колата и отива да бута. Според начина, по който живее, според интересите си и това, което поставя на първо място, той по нищо не се различава от невярващите. Защото позволява на Бога да го спаси, но не и да го промени.

Такова поведение е не само глупаво. Всъщност това е прекалено натоварване. Християните, които не са настроени да живеят по гух, никога няма да зарадват някого с насърчение. И радостта у тях не личи. А благодарността? За какво да благодарят? Нали трябва да бутат колите си по нагорнище.

Спасените хора, които обаче не са настроени гуховно, виждат своето спасение по същия начин, както един селянин вижда незасятото си поле от 100 хектара - море от работа! Редовно да посещаваш църквата, да се бориш с греха - малко ли е? Не е чудно, че са толкова изморени. Не е изненадващо, че роптаят.

Нищо не отблъсква невярващите така, както унилите християни. Никой не иска да получи като подарък камцион, който ще му се наложи да бута. Вашият ближен във всеки случай не се нуждае от такъв подарък. Вие също не го харесвате? Бог също. Той не ни е създал, за да бутаме цял живот коли.

Затегнете коланите - приключението започва

Апостол Павел казва на отслабналите християни: "Така, както сте приели Христос Иисус, Господа, така и ходете в Него" (Кол. 2:6). **Но как да приемеш Иисус Христос? Просто е: да жагуваш и да пиеш! Как да ходиш или да живееш в Иисус Христос? Като жагуваш и пиеш!**

Христос не ви е дал кола с гумите, че трябва да я бутате. Дори не ви е казал, че трябва да я карате. Знаете ли какво е направил Той? Отворил ви е вратата, поканил ви е да седнете до Него и да си сложите колана: Той ще ви откара към пълен с приключения живот.

Когато Иисус Христос идва в Слабград на този свят, Той застава на кръстовището на Смъртноизмореното шосе и булеварда на Поражението и призовава:

"Ако някой е жаген, нека гоиде при Мен и да пие. Ако някой вярва в Мен, реки от жива вода ще потекат от утробата му"... А това каза за Духа, Когото вярващите в Него сяха да приемат" (Йоан 7:37-39).

Елате и пийте! Не просто отпийте глътка, а пийте с цяло гърло. Не опитвайте, а пийте! Тези, които са жадни, пият, отпиват големи глътки.

Да пиеш от живата вода на Исус

Молекулярната структура на водата ѝ дава удивителната способност да прониква през порите на камъните или през пясъка и да се събира както в Ниагарския водопад. Водата стига там, където ние не можем. По същия начин стоят нещата и с Исус. Той не е свързан с ограниченията на тялото. Йоан обяснява гумите на Исус: под "живата вода" Исус има предвид Светия Дух, Когото всеки вярващ трябва да получи. Духът на Господа прониква в гушата на човека и измива всичките му стракове и мъки.

За нашата гуша Той има същото значение, което има водата за тялото ни. За щастие не ни се налага да му даваме указания. Нали и на водата не даваме никакви указания. Когато пием, не казваме на водата: "Десет капки от тебе ще отидат в галака, петдесет капки ми трябва за сърдечно-съдовата система, а останалите са за главата! Днес специално ми е необходима госта вода за главата." Водата прониква в тялото ни и без нашите указания. Исус знае от какво се нуждаем. Не нашите указания са Му необходими, а нашето съгласие. Подобно на водата е нужно просто да Го приемем. Трябва с желание да се подчиним на Неговата власт. Може да стоиш в реката и да умреш от жажда. Докато не започнем да пием, няма никакъв смисъл от водата. Позволете на Христос да стане вода за гушата ви. Пийте от Него! И пийте често. Исус използва глагола, който означава непрестанно действие. Буквално Той казва следното: "Ако някой е жаген, нека да дойде при Мен и да пие постоянно." Само редовното пиене удовлетворява потребностите на жаждата, която постоянно се подновява.

По какъв начин Той може все повече да ме владее

Ако нещата стоят така, тогава ти, Макс Лукаго, трябва да ми обясниш откъде идват умората, слабостта и раздразнението. Ако в мен живее Светият Дух, защо не изпитвам съчувствие към хората? Не понасям мърморенето на майка ми, не мога да се справя с характера си, нито да простя на самия себе си. Толкова съм изморен!

Бог отговаря на тези въпроси с гумите на апостол Павел: "Изпълвайте се с Духа" (Еф. 5:18). Глаголът в това изречение е в повелително наклонение. Точно така конкретно, както Бог казва: "Процавайте", "Молете се", "Говорете истината", Той заповядва: "Изпълвайте се с Духа."

Тук ни се дава постоянно действаща заповед. В смисъл, че призивът "Изпълвайте се" е наше всекидневно право и радост.

За тази цел не е необходимо да гържим изпит. Не се налага да Го молим да идва при нас, защото Той вече е тук. Ние вече сме в Неговото присъствие. "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас?" (1 Кор. 6:19). Като християни ние имаме силата, необходима да преодолеем всички препятствия и проблеми, които се изпращат на пътя ни.

Въпросът е не как ние да получим повече от Светия Дух, а как Светият Дух да получи в по-голяма степен мен. Интуитивно си мислим, че в отговор на този въпрос може да построим детски дом например. Или да научим наизуст книгата "Левит", или да се заемем с къпане на прокажени. Или да прочетем десетина книги на Макс Лукаго, без при това да заспим. Смятаме, че само ако извършим нещо особено, ще бъдем изпълнени със Светия Дух. Но Светият Дух ни изпълва, когато се молим. Искате ли да бъдете изпълнени с Божията сила? Разбира се! Тогава се молете: "Господи, моля Те да ми дадеш Твоята сила." Открийте на Светия Дух всички възгледи на вашето сърце.

Ако сте пуснали Светия Дух във всяко кътче на сърцето си, идете до гаража, седнете в колата до Шофьора, сложете си колана и благодарете на своя Шофьор за това, че вече не живеете в Слабград...

Макс Лукаго